

Tmou zní zvony z dálky, o čem to milý sníš?
Hoří dál plamen války a ráno je blíž.
Já chci být stále s tebou, až trubka začne znít.
Lásko má, vem mě s sebou, ach ne to nesmí být.

Můj šál skryje proud vlasů, za pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
Tvůj kapitán tě čeká, pojď musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká, ach ne to nesmí být.

Až vítr dým stočí, tvář zbarví pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach.
Když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní, ach ne to nesmí být.

Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe, pojď lásko má.